

הגירוש לאצטדיון החורף**מתוך עדותו של סאלי מאייר על הגירוש, בדו"ח של הג'וינט:**

הילדים מגיל שלוש ומעלה נלקחו מאמותיהם. שוטרים שנכמרו רחמיהם הפקידו אותם בידי השכנים. שוטרים אחרים, ואלה היו הרוב, פשוט סגרו את הדירות והשאירו את הילדים ברחוב, או העמיסו אותם על משאיות שמאות ילדים נדחסו לתוכן. ברחובות הנטושים והחשוכים שמעו את זעקותיהם, את בכיותיהם, את קריאותיהם הנואשות, "אמא".

מחלות האדמת והשנית נפוצו בין הילדים. ארבעה ילדים מתו שתים-עשרה שעות לאחר מעצרם. ... מספר גדול של ילדים קטנים אינם יודעים מי הם, ובינתיים אי אפשר לבסס את זהותם מחדש. ... מספר ההתאבדויות מוערך בשלוש עד ארבע מאות. נשים השליכו את ילדיהן, במקרה אחד שישה ילדים, מהחלון, וקפצו בעקבותיהם.

מקור: רנה פוזננסקי (עורכת), **ז'אק ביילינקי, עיתונאי יהודי בצרפת הכבושה: יומן, 1940-1942** (ירושלים: יד ושם, 2006), ע' 293-294.